

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIE

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

112. Hjulsbro, Landeryds sn, Hanekinds hd.

Pl. XXXVII. Fig. 3. (B. 855.)

Litteratur: B. 855; L. 1132; W. 73; Peringskiöld, *Mon. VII*; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 229; P. A. Säve, *ATS. 2*, s. 116, *Reseber. 1862*, s. 79; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornminnesfören. tidskr. I*, s. 39.

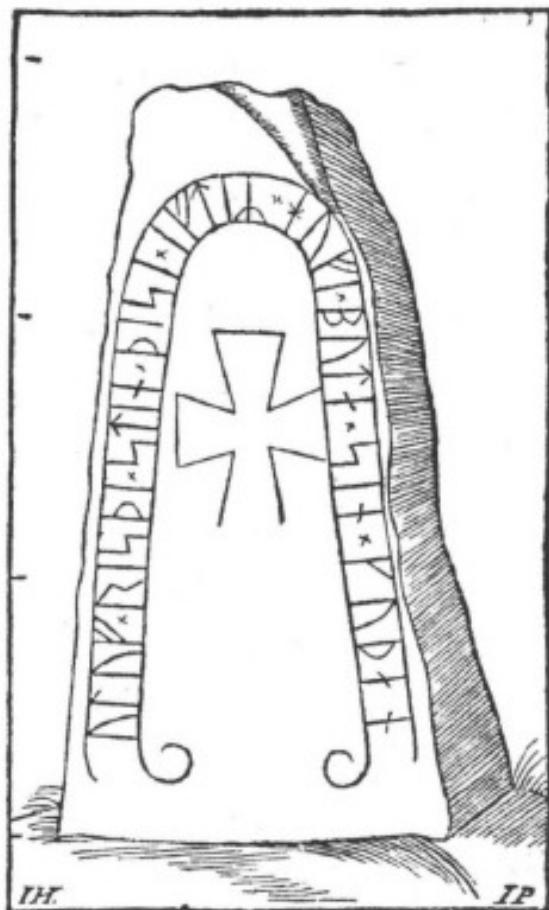
Om runstenens plats känner jag inga äldre uppgifter, men C. F. Nordenskjöld säger, att runstenen »uppgifves hafva stått på backen vester om Hjulsbro». Peringskiöld och Broocman säga den finnas vid Hjulsbro, sedan har den förgäves eftersökts, och ingen i orten har hört talas om att den funnits.

Inskriften är enligt B. 855:

uluf × risþi × stin × þisi × iftir × hufi × buta × sin × kuþan
5 10 15 20 25 30 35

Kvinnonamnet **uluf** motsvarar isl. *Ålof*, *Ölof*, fsv. *Olof*. Fsv. *Hovi* (Lundgren, Personnamn från medeltiden), fda. *Howi* är en svag biform till ack. sg. **hufi**, som förutsätter nom. sg. på *-ir* (*Hofir*, *Hyfir*), om ej nom. sg. brukas för ack. sg. eller fel föreligger.

Översättning: Olov reste denna sten efter Hyver, sin make god.

3. Ög. 112. Hjulsbro (B. 855).